

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Castimonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A albis aut nigris, quorum niger in comitio sanctum significabat, ut alias Romuli morti destinatus, sed non usu obvenit. Aristoteles hinc opinatus est civiles administrationes à Pythagora improbatas, ut ex ejus libro de Fabis Laertius observavit: usq; adeo omnes aliorum dictata sententiasq; suis studiis accommodare contendunt. In Suidæ collectaneis, ubi proverbium est, *Neg, fabas, neque allium condendum fuisse morem apud antiquos legitur, ut in judiciis fabas esitarent, ne obdormiscerent; id hodie Romæ ludis testaceis ad moræ tardum leniendum, in lupinos aqua maceratos, vilig; per gradus omnes à solis Judæis insistoribus venditatos, conversum est. Quod vero allium admilcent adagio, notum est & allia & cappe cibum esse militarem dicitur; nos admonitos, si tranquillam agere vitam velimus, neque bellica, neq; civilia negotia attingenda.*

C A S T I M O N I A. C A P. X.

I Dem tamen Plutarchus dictum in Problematis aliter quam in educatione puerorum exponit: facere enim ad castimoniam leguminum abstinentiam docet, quod eos, qui sancte & immaculate vivere curant, pura & tenuia corpora habere oporteat, legumina vero maxime vires corporis corroborant. Unde institutum ut Carnæ deæ, quam vitalibus humanis præesse veteres confixerunt, pulce fabacia & lazido sacrificaretur, quod eo ciborum genere vires corporis egregie roborentur. Constatq; calendas Junias ea de causa Fabarias vulgo vocitatas, quod sacrum institutum est à Junio Bruto, à quo etiam mensi nomen. Eadem præterea tum ob ventositatem, tum ob plenioris cujusquam nutrimenti redundantiam, plurima tandem purgatione indiget, atq; ita Venerem ciere perhibetur. Atqui jubet Plato sic ad somnium proficisci corporib; affectis, ut nihil sit quod errorem animis perturbationemq; afferat. Didymus Amphiarum ait primum omnium fabis abstinuisse, quod is variatio per somnium uteretur: impediunt enim aut obturbant fabæ somnia, ex quo etiam Pythagoricis interdicitum putatur, ait Cicero 1. de Divin. ne faba vescerentur, quæ res habet inflationem magnam, ac perinde cibis is tranquillitati mentis vera quærentis omnino contrarius est. Idem Didymus ait, fabas corda eorum qui eis vescantur hebetare: sed ea primum de causa prohibitis à Pythagora suspicatur, quod lugubres illæ literæ in earum floribus observentur, de quibus supra dictum. Quantum vero ad Aegyptios pertinet, devitabant illi ea omnia, quæ animam corpori pertinacius affigere possent, neve sensu voluptateq; invalescentibus eam profundius in corpus immergerent, ut Porphyrius attestatur, ideoq; operam dabant impensissimam, ut non vitiorum tantum esse & is, verum & affectus ipsos radicatus extirparent. Hac eadem de causa D. Joannes Nazaranus locustis tantam & agrestem melle toto vite tempore nutritus, eo simplici tenuiq; cibo contentus, ne corpus ipsius crassioribus pulmentis pingue fieret, & exquisitarum dapum copia gravaretur. Hujusmodi quippe naturæ corpora nostra sunt, ut elcis superfluis gravia reddantur, cumque ita corpus aggravatum fuerit, animam quoq; ipsam, quæ per totum diffusa corpus, ejus tentatur moribus, identidem onerari, segnioremq; fieri necesse est. Namque, ut Sammonicus Poeta dicitare solitus, à comestationum cruditate viciato stomacho rectos à cerebro sensus averri manifestum est; & Plotini sententia, qui ventri penitus obediunt, periculum esse ne sentescant. Sed undenam verius sententiam hujusmodi conquiritamus, quam à Divinis literis, ubi de crassitudine animæ tam multa traduntur? Illa nimirum à Deo verba emanarunt: *Non pervo vnebit spiritus meus in hominibus istis, quia caro sunt.* Potro anima quæ peccat, crassior efficitur, contra vero virtute arvenuari, gratiosaq; reoditur: virtus siquidem quicquid in ea corporeum est, abstergit & perimit, illaq; subtilita ita facit, veluti igne examinata purior efficitur. Quare Protogenis pictoris continentiam nonquam laudaveris, qui in Jalyso pingendo parce adeo & duriter vitam duxit, ut non nisi lupinis fugida maceratis victitatis, qui simul famem sustinerent & sitim, neq; sensus nimia dulcedine obtuerent. Dignus ille quidem propter quem Demetrius Rex Jalysum civitatem, cum ab ea parte sola possit Rhodon capere, ne tabulas cremaret, non incenderit, dumq; pictura parcat, victorie occasionem amiserit. Invenies apud nostræ pietatis proceres, & fabas, & legumina reliqua tantum aqua macerata, in continentioris vite usum sumpta. Exat Eutyechiani Pontificis ad Baticos epistola, ubi legas, fabas tantum, & uvas, & quædam hujuscemodi, ab Apostolis instituta, super altare offerri solitas.

ibidem D. Laertius. Ad verbum ex Ch. 4. cant. 1. pro. 17.

Ad verbum à Macro. Satur. lib. 1. c. 12. Quia hoc mensa adulta faba divina vobis adhibebantur. Ibid. Macro. Fabis cur abstinentiam.

Matth. c. 3.

Genes. 6. Protogenis continentia.

